

tingelser, og da han nu ikke har saadanne, er det en Selvfølge, at han ikke kan forlange af os, at vi skulle fravige Forslag, som vi maa anse for rigtige; men have vi Mænd, som vi i Et og Alt kunne betragte med fuld Tillid, er det klart, at saa kunne vi overfor disse Mænd maaste høre os, selv om vi antage, at det Princip, vi hylde, dog i Grunden er det rigtige, men af Hensyn til disse Mænds Fortjeneste, og til hvad de i deres Stilling som Regeringsmedlemmer kunne udføre, kan man i mange Forster føie sig overfor dem. Det er den politiske Side af Sagen, og der er ikke sagt Andet, end at dersom vi faae en saadan Regering, kunne vi mulig gaa med til — og jeg tror, at jeg for mit Bedkommende vilde gaa med til — at føie den i et saadant Spørgsmaal. Det er disse Bemærkninger, jeg vilde gjøre og jeg tror, at det skal siges om os, at om vi end have et andet Syn paa vor Marines Udvikling end de Herrer paa den anden Side, skal det dog ikke siges, at vi derfor elske vort Fædreland mindre end de Herrer.

Ordføreren: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (Overmoes) udtalte, at Den, der fører en Politikk, maa være ansvarlig for Følgerne af den, og han knyttede til denne en almindelig Sætning, hvis Rigtighed jeg ikke skal afkræfte, at dersom vi nu kom i Krig om kort Tid, og vi savnede det store Skib, som det ærede Medlem vil have, skulde det Flertal i Rigsdagen, som har stemt mod denne Bevilling, være Ansvarer for, at det ærede Medlem savnede dette store Skib. Denne Paastand er i mine Dine utilbørlig. Man stemmer paa hver Side efter sin Overbevisning med Hensyn til samtlige Forhold, og jeg tror, at Enhver af os vil paatage sig Følgerne af den Politikk, vi føie, men at kaste Følgerne specielt paa den Maade ind og søge at udvilde dette saaledes, som det ærede Medlem, er vist nok i enhver parlamentarisk Forsamling uberettiget; men jeg tilføier, at det ærede Medlem fører ogsaa sin Politikk i Forening med sin Regering og sine Venner, og han maa da overveie, hvor vidt den Politikk, han fører, ikke staa i stærkere Grad hans egne Onsker ogsaa paa dette Omraade i Veien, end han tidligere har tænkt. Derfor er ogsaa han ansvarlig; men det enkelte Medlem kan, idet han stemmer, som hans Samvittighed og Overbevisning kræve, kun skulde Ansvar over for sig og sin Samvittighed, men ikke over for det ærede Medlems anlagte Forklaringer og Talemaader. Men vi komme her ind paa den samme Betragtning, som man har freiset, og navnlig da det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgfreds, og det er den Betragtning, at Hensyn til Forsvaret skulde i den Grad ligesom være alle andre Hensyn til Statens og Folkets Udvikling overveiede, at naar man sagde, at Dette eller Dint var strengt

nødvendigt for Forsvaret, saa skulde vi lægge alle andre Kravs Tylbestjørelse til Side og opfylde dette. Lige over for disse Betragtninger maa jeg hævde, at vi maa vide at dele paa en fornøftig Maade mellem de forskjelligartede materielle og aandelige Krav, som Samfundet gjør til Statskassen, og naar vi da i de Bevillinger, der foreligge fra 2den Behandling, have henlagt to Femtedele af Statens ordinære Indtagter til Forsvarsvesenet, da turde det vel siges for en almindelig Betragtning — jeg taler ikke her om en Betragtning, der er bleven særdeles sygelig udvillet i en vis ensidig Retning — at det er en Bevilling til Forsvarsvesenet, som Folkethinget i og for sig og navnlig under de nuværende indre politiske Forhold kan forsvare med Hensyn til dens Størrelse, hvis det overhovedet kan forsvare at have givet den saa stor. Der blev af det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgfreds og af den ærede Krigsminister gjort en Henviisning til de 17 Millioner ifjor eller til Befæstningsanliggendet ifjor, og den ærede Krigsminister sagde da, at han forelagde det og havde ønsket det behandlet paa den Maade, men at man havde tilladt sig at behandle det paa en anden Maade eller, som det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgfreds sagde, slet ikke behandlet det. Jeg gad vide — men jeg skal i Dvrigt ikke komme ind paa det, om det Spørgsmaal var saaledes behandlet i Administrationen, at der derpaa kunde bygges en indgaende Behandling i Representationen, det betvivler jeg; men dernæst maa den ærede Krigsminister erindre, at det slet ikke er nok, at den nuværende Regering forelægger et Spørgsmaal for at faae det behandlet. Den ærede Krigsminister taler i Almindelighed, som om han ikke havde nogen Anelse om, at der var det Mindste i Veien, som om Alt gik i den sædvanlige Gænge, og saa indskyder han sig under, at han blot er Jagtminister, skjøndt han selvfølgelig er ansvarligt Medlem af Statsraadet. Men det maa den ærede Minister huske, at selv om de 17 Millioner fra ifjor havde hvilet paa en Forberedelse, som kunde siges at have været udtømmende fra Administrationens Side, vilde der naturligvis ogsaa under dette Forhold have været det veien, som Enhver føler, uden at jeg behøver at gjentage det. Men at man ikke vilde gaa ind paa en Behandling af 17 Millions-Spørgsmaalet i det begjærte Omfang, udelukker ingenlunde, at man kan ønske at vide, hvor man vil søge Bestyttelse for det enkelte Skib, som man tror nu at kunne udsende, hvor det skulde kunne søge sin Tilflugt, søge sin Støtte i vore Farvande, naar det ikke skulde søge tilbage til Kjøbenhavn og da danne en yderligere Grund til Byens Bombardement. Jeg siger, at jeg dog kunde ønske dette undersøgt, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (Overmoes) har selvfølgelig ikke i sine Bemærkninger — jeg siger ikke